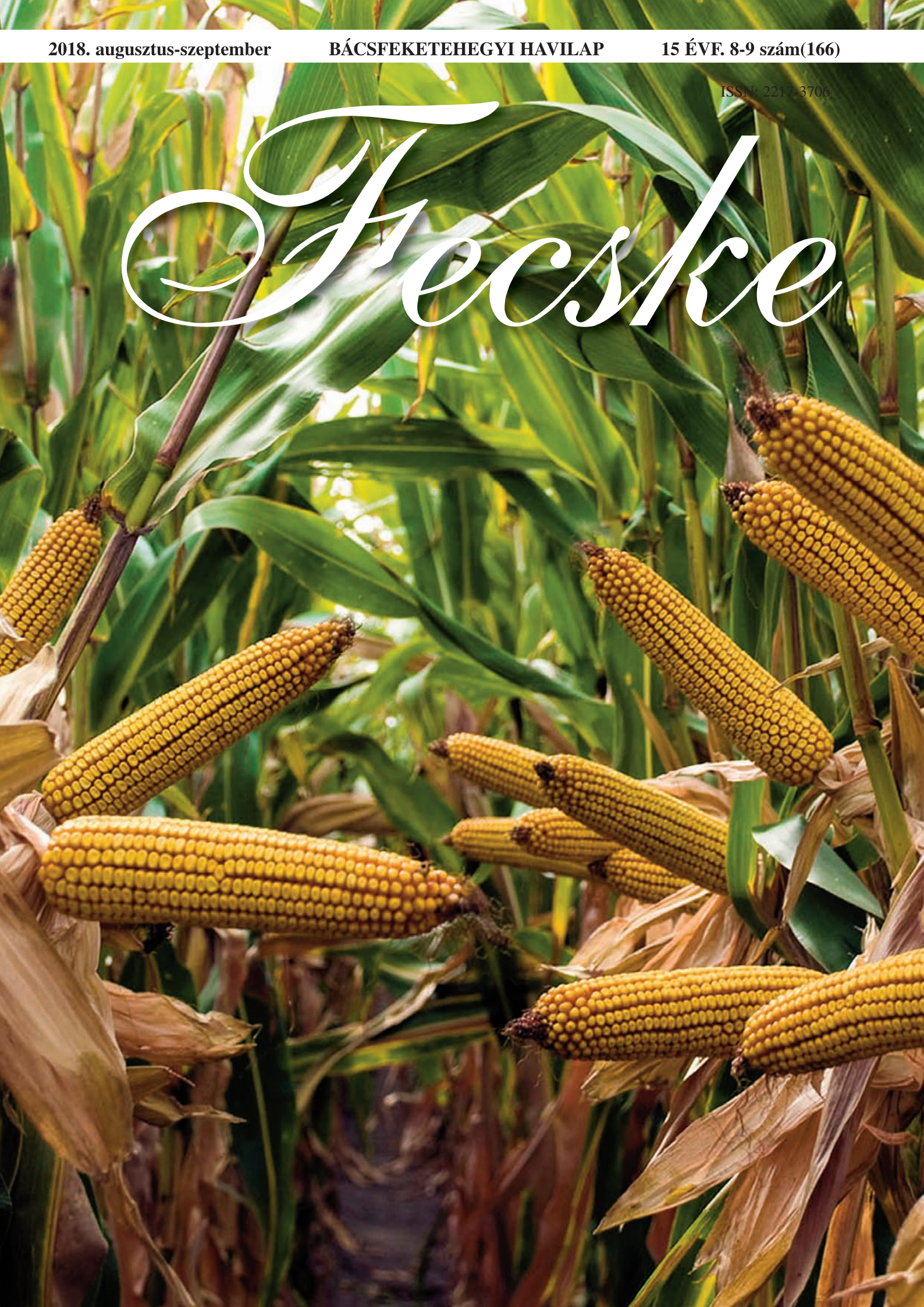

Fecske

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

Vidám hangulatban és sok résztvevővel ünnepeltük meg a XIV. Bácsfeketehegyi Falunapot és XV. a Bácsfeketehegyi Meggynapokat. Számos külföldi delegáció és rendezvényünkre kíváncsi ember jött el hozzánk június második hétvégéjén. Elmondásaik szerint, igazi emberszerető környezetet,

barátokat, érdekes programokat és nem utolsósorban olyan pillanatokat véltek felfedezni nálunk, melyek miatt máskor is számíthatunk látogatásaikra. Többek között, 46 csapat vett részt a bográcsfőző versenyen, hangulatos, baráti környezetben. Az idén az első helyezett csapat Temerinből érkezett hozzánk, a másodikak a bácsfeketehegyi „Szarvas” vadásztársaság tagjai lettek, harmadik helyen pedig a „Zavičaj” civil szervezet végzett. Az első három

csapat serleget és diplomát, a többi résztvevő ajándécsomagot kapott.

A háromtagú zsűri Magyarországról érkezett hozzánk Rácz Lajos, az Echo Tv mesterszakácsa vezetésével, kollégái, Gelei Tamás és Schvets Zsolt társaságában. Véleményük szerint, munkájuk alkalmával igazán gazdag és széleskörű íz világgal találták szembe magukat, nem volt könnyű dolguk ami az elbírálást illeti. Szeretném megköszönni mindenki nevében, azt, hogy itt voltak, rangsoroltak és sok szépet faragtak, alkottak nekünk különböző gyümölcsökből, valamint azt a nemes gesztust, hogy a részvételi díjukat az IZIDA, anya és gyermekvédelmi társulat javára ajánlották fel!

Mint ahogy az előbbi számban is említettem, továbbra is igyekszünk a községi kommunális vállalat munkáját segíteni, hatékonyabbá tenni, és természetesen lakosságunk észrevételeit, bejelentéseit érvényesíteni. Alkalmunk adódott, hogy az EPS Topolyai részlegével közreműködve elvégeztessük az elektromos vezetékekbe belenőtt gallyak levágását a következő utcákban: Hős, Duna, Petőfi Sándor, Dózsa György, Július 13, Nikola Đurković, Kis Ernő, JNH, Lenin, Szőlősor, József Attila, Új sor. A következő fázisban tervezzük az úttest felé hajló, a forgalmat akadályozó gallyak eltakarítását.

Végezetül pedig invitálnám olvasóinkat, lakosainkat, hogy részvételükkel tegyék gazdagabbá és tartalmasabbá a szeptember második hétvégéjén tartandó Szüreti napokat, melyen a hagyományos utcai felvonulás és a birkapaprikás főzőverseny mellett számos program vár a látogatókra!

Tisztelettel, Juhász Attila

AZ IZIDA HÍREI

“...kik segítenek ösztönösen, ha látják, hogy gond és baj van....”

Nincs sok pénzünk, a maradékból hitelt fizetünk ami miatt a kiegyensúlyozott családi élet hiánya sok helyen érezhető. Sok család él egyik napról a másikra és ezért érzem fontosnak, hogy egy nagy köszönettel kezdjem a cikkemet.

KÖSZÖNÖM, hogy akár határon innenről, akár határon túlról ilyen sok támogatást kapott az elmúlt időszakban egyesületünk. Felszereléssel újulhattunk, szépíthettük egyesületünk épületét, sok programban vehettünk részt és ezt mind a támogatók tették lehetővé. Vannak “még emberek, kiknek szívében a szeretet van, kik segítenek ösztönösen, ha látják, hogy gond és baj van....”. Ők azok, akik másokra is figyelnek és ezt éreztük az elmúlt időszakban, egyesületünk programjaiban, akár az egyesület keretein belül működő napközis foglalkozásokon is, hogy ránk is figyelnek! A Balassa és az Ali család immár 14. alkalommal tették lehetővé, hogy Ludason tarthattuk meg a természetbúvárkodó programunkat, fiatalok Hollandiából jöttek segíteni, a köztársasági kormány jóvoltából Deliblátón tölthetünk egy hetet ahol önálló életvitelre tanították

ban ha az együttlét öröme minden nap érezhető, és az JÓ!

A fogyatékkal élők és a másság elfogadása természetes módon van jelen mindennapjainkban. Az elfogadás azonban otthon kezdődik. A közvetlen környezetünkben, a hétköznapiakban. Ezen dolgozik az “Izida” egyesület tagsága és munkatársai minden nap, hogy elfogadják őket embertársaik. Célunk, hogy megértsük és megértessük, hogy mind mások vagyunk. Egyikünk se értékesebb a másikunknál, így ne értékeljük kevésbé egymást, a fogyatékkal élőket sem!

Merüljön fel minden emberben az igény, hogy segítsék a sérült vagy fogyatékkal élő embereket! Legyen számukra világos a helyes emberi magatartás, ha sérült vagy fogyatékkal élő emberrel kerülnek kapcsolatba! Igaz ez a magatartás kölcsönös is, más szavával élve...így hangzik:

“Ha más vagy, néha észre sem veszed a milliókat, akik elfogadnak olyannak, amilyen vagy. Csak azt az egyvalakit látod meg, aki nem fogad el.” Jodi Lynn Picoult

Egyesületünk két hétre bezárja kapuit, ugyanis a megérdemelt szabadság várja munkatársainkat, akik nap mint nap sokat tesznek azért, hogy a napköziben jól érezzük magunkat, ugyanakkor a hőség miatt is és a sok program fáradalmait kipihenni vágyó tagság is egy időszakra visszavonul. Olvasóinknak is, kívánunk tartalmas, programokban gazdag évi szabadság eltöltését.

egyesületünk tagjait. Na jó egy kicsit szórakoztunk is! Kishegyes Község önkormányzata és a “Nikola Gyurkovics” Á.I. egy új program megvalósításában támogatta az egyesületünket. Találkozásainkat, programjainkat és táborainkat alapítványokkal, intézményekkel együttműködve tarthatjuk meg. Nagy örömmel tölt el már addig is míg írom e sorokat, míg felidézem az eseményeket. Biztosabban, erősebbnek érezzük magunkat a világ-

P.J.

A GAZDAKÖR HÍREI

Aránylag elég sok víz lefolyt a Dunán és a Tiszán, amióta nem adtunk hírt magunkról. Engedtesse meg nekem, hogy egy kicsit panaszkodjak a „Fecske” hasábjain is.

Van elég sok jól képzett, írástudó a tagságunk soraiban, akik jobban és szakszerűbben tudnának tájékoztatást írni, a minket „gazdakörösöket” érdeklő témakörökről, de...

No, mindegy, most is, mint műskor, megpróbálom pótolni, az eddigi mulasztásokat.

A Mátyás napi borkóstoló nagyon jól sikerült.

A szemlére felsorakozott borok választéka minden borkedvelőt, jó hangulatba hozott. Így tudott kialakulni egy egészséges tapasztalatcsere borászaink és vendégeink között, poharazás közben. Hasonló, borászati, kóstolókon is részt vettünk időközben, Bácskossuthfalván, Bajsán, Csersvenkán, Bánáthegyesen. A barátkozás mellett jól szórakoztunk, és mindenütt „ragadt ránk” egy-egy újabb fogás a jó bor készítéséhez.

Tradicionális tevékenységünk volt, hogy Újvidéken meglátogassuk a Nemzetközi Mezőgazdasági Vásárt, újból autóbusszal. Volt közöttünk, aki velünk járta végig a vásárt, az igen jó felhozatalból tudott magának választani valami modernebbet, újabbat a földműveléshez szükséges technikából.

Nagy odafigyelést igényel a Meggynapok megszervezése, mely szervezetünk munkásságában különös helyet foglal el. Örökös téma a bácsfekete-

hegyi „PRIMA” meggy, akár pozitív, akár negatív értelemben. A meggynappal egybeeső Falunap jól sikerült, gondolom a résztvevők meglegedésére is.

Az idén is, az aratás után, begyűjtöttük a magyarok kenyeréhez szükséges a jóindulatú emberek által adományozott búzát, minek nagy hányada humanitárius célokra lesz felhasználva. A gyűjtő helyen Zentán adtuk át, amit mindenkinek köszönök a magam és a szervezők nevében is.

A haszonnövények termesztésére ez az év rendhagyó, mindenki látja, aki járja a határt. Rekord termés ígérkezik minden őszi kultúrából, ha megadtuk az előfeltételeket, úgymint tápanyagok optimális biztosításával, megfelelő agrotechnikával. Félő viszont, hogy a magas betakarítási költségek nem lesznek fedezve a nem megfelelő felvásárlási árakkal!

O.K.

Kátyúzás Bácsfeketehegyen

Június folyamán Bácsfeketehegyen sor került az utcák kátyúzására. A munkálatok a bácsfeketehegyi helyi közösség tervei alapján zajlottak le a kishegyesi Komunál Közvállalat beruházásával. A munkálatok során a

legrosszabb állapotban lévő utcák kerültek javításra.

Mivel a Július 13-a utcában intenzív forgalom zajlik az ott lévő cipőgyár miatt, ez az utca kifejezetten rossz állapotban volt, így a munkálatok ebben az utcában kezdődtek. A Hős utcában is folytak kátyúzási munkálatok, illetve az Ivo Lola Ribar utcában végeztek javításokat a vízvezeték-hálózaton, majd ezt követően a szükséges útjavításokat is elvégezték.

Juhász Attila, a bácsfeketehegyi helyi közösség titkára elmondta, hogy a Kis Ernő és a Testvériség utca kátyúzására is sor kerül. A munkálatok kivitelezője a Vojput Kft.

A BÁCSFEKETEHEGYI FEKETICS MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET PROGRAMAJÁNLÓJA

2018. AUGUSZTUS 10. PÉNTEK – Színházterem

A Soproni Petőfi Színház előadásában láthatjuk a Magány változatai című előadást. A Soproni Petőfi Színház előadása megkísérli, hogy két írói portrét rajzol meg párhuzamosan. Egymás mellé helyez két, egymáshoz nagyon hasonló és mégis meglepően különböző arcot.

2018. AUGUSZTUS 11. SZOMBAT – Kultúrotthon

A két hónapnyi rendszeres oktatást követően bemutatkoznak az idei bácsfeketehegyi és kishegyesi tán-ciskolás diákok a szülőknek és a barátoknak az élő zenés nagyvizsgán.

2018. AUGUSZTUS 13. HÉTFŐ – Kultúrotthon

XXIII. Nagykunsági Alkotótábor keretében kézműves foglalkozással várjuk a gyerekeket, fiatalokat és a felnőtteket. Az hagyományos oktatás mellett játékok is lesznek.

2018. AUGUSZTUS 24. PÉNTEK – Színházterem

A leányfalusi Szekér Színház az idei évben is megtiszteli az egyesületünket egy minőségi színházi élménnyel.

2018. SZEPTEMBER 7. PÉNTEK – Színházterem

A szüreti nap keretében Bácska déli részéről, Szerémségből és Bánátból fogadunk fellépő egyesületeket a már hagyományosnak mondható szórványtalálkozó rendezvényünk keretében.

2018. SZEPTEMBER 8. SZOMBAT – Nyári színpad

Hagyományos táncos és zenés szüreti felvonulás végén a néptáncsoportok bemutatkoznak a nyári színpadon. A szüreti nap keretében főzőverseny is szerveződik.

2018. SZEPTEMBER 18. KEDD – Kultúrotthon

Juhász zenekar gyermekkoncerten lesz alkalom megismerkedni a gyerekeknek a hangszerekkel és népzene gyermekdalokkal.

2018. SZEPTEMBER 21. KEDD – Kultúrotthon

Szilágyi Zoltán református lelkész előadást tart A szeretet öt nyelve címmel a kapcsolatok jobb megértésének céljával és a szeretet kinyilvánítási lehetőségeiről.

2018. SZEPTEMBER 30. VASÁRNAP – Színházterem

Relikvia című előadásban a Kárpát-medence több reprezentatív hagyományőrző területének népi mozgásvilágát mutatja be a Kosztolányi Dezső Kamaraszínház néptáncos csapata.

A rendezvények közeledtével részletes információkat osztunk meg Önökkel!

Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt a rendezvényekre!

Feketics Művelődési Egyesület

Ülésezett a kishegyesi képviselő-testület

Június 14-én ülésezett a kishegyesi képviselő-testület. A sorrendben 20. ülésen kilenc napirendi pontot kellett megvitatniuk a képviselőknek.

Egyik lényeges napirendi pont a 2017-es évi zárszámadás elfogadása volt. Szűgyi István, a képviselő-testület elnöke elmondta, hogy Kishegyes község 2017-es évi zárszámadását átnézték a revizorok és kisebb hibáktól eltekintve jónak találták, így az elfogadásra kerülhetett. A zárszámadás elfogadásához kapcsolódott a következő napirendi pont is, ami a községi költségvetés módosítására vonatkozott. A tavaly decemberben elfogadott költségvetés összege nem változott, mindössze nagyon kis összeggel. Az idén befolyt pénzeket, amiket a Tartományi Nagyberuházási Alaptól és különböző titkárságoktól kapott a község, be kellett építeni a költségvetésbe. A helyi közösségek esetében is kedvező változások történtek: a helyi közösségek részére előlátott összegek nem változtak, csak az átcsoportosításukra került sor. Ez azt jelenti, hogy a helyi közösségek ilyen módon sokkal inkább arra tudják fordítani a pénzüket, amire szükség van és amire a polgárok megszavazták a helyi járulékot.

A képviselő-testület elnöke továbbá kiemelte, hogy a

képviselők elfogadtak néhány határozati módosítást is. Itt valójában a határozat szövegébe becsúsztak hibák javításáról volt szó. Ezek a formai hibák ki lettek javítva, de a határozat lényege nem változott. A kioszkokra és az állattartásra vonatkozó határozatokat kellett ilyen módon helyesbíteni.

A képviselő-testület ülésén személycsere is történt: Dragana Pešikan, a Szerb Szocialista Párt képviselője lemondott megbízatásáról. Helyére a párt listáján őt követő Bodonyi Nándor került. Bodonyi Nándor az ülés elején letette a képviselői esküt, és így már teljes jogú képviselőként vett részt a testület munkájában.

Nyolcmillió dinár Kishegyes községnek

A Tartományi Mezőgazdasági, Víz - és Erdőgazdálkodási Titkárság vízhálózatokra és szenny-

vízrendszerek kiépítésére és felújítására kiírt pályázatán, Kishegyes község nyolc millió dinárt kapott két pályázat keretén belül.

A Tartományi kormány nevében, a Tartományi kormány alelnöke, Đorđe Milićević adta át a szerződéseket a sikeresen pályázó önkormányzatok képviselőinek. Az egybegyűlteket mr Vuk Radojević, tartományi mezőgazdasági, víz - és erdőgazdálkodási titkár is üdvözölte. Marko Lazić, Kishegyes község elnöke elmondta, hogy Kishegyes község két sikeres pályázaton összesen nyolc millió dinárt nyert, ebből 5,5 millió dinárt új kút fúrására fordítják Bácsfeketehegyen, 2,5 millió dinár pedig a Szeghegyi kút felszerelésére van előlátva.

Hétvége a meggy jegyében Bácsfeketehegyen

Június második hétvégéje a meggyről és Bácsfeketehegyről szól immár több mint egy évtizede. Nem volt ez másként az idén sem, hisz június 8-án megkezdődött a XIV. Bácsfeketehegyi Falunap és a XV. Bácsfeketehegyi Meggy napok rendezvénysorozat. A szervezők az idén is gazdag, változatos programmal várták a kikapcsolódásra vágyó embereket.

A rendezvénysorozat az óvodások karneváli sétájával vette kezdetét pénteken tíz órakor, majd este nyolc órakor a Soma színtársulat mutatta be Kitty Flynn című krimi-komédiáját.

A szombati nap volt a legmozgalmasabb. Mindenki talált kedvére való szórakozást. A délelőtti folyamán a gyerekek reggel tíz órától kézműves foglalkozáson vehettek részt, ahol üvegre, képkeretre festhettek, varrhattak. A hagyományos marhapaprikás főző versenyre mintegy harmincan neveztek be, így a háromtagú szakmai zsűrinek nem volt egyszerű a dolga. Az egésznapos kirakodóvásáron meggyből és mézből készült termékeket mutattak be a Hestia - bácsfeketehegyi nők egyesülete, a Török méhészet és a Horkai gyümölcsfeldogozó. Az érdeklődők a kézimunka-kiállítást is megtekinthették. Két királyi szakács szemet gyönyörködtető gyümölcs- és zöldségszobrokat készítettek a nyári színpad előtti téren. A délelőtti folyamán kiosztásra kerültek az irodalmi-

és rajzpályázat oklevelei is.

Este 18 órakor ünnepélyesen is megnyílt a rendezvénysorozat, amit kétnyelvű művelődési műsor követett. Felléptek a Feketics Művelődési Egyesület, az Izida Anya- és Gyermekvédelmi társulat tagjai, a Dušan Car Silni Kulturális Központ, a Njegoš Egyesület és az általános iskola diákjai valamint az ovisok. A műsort megtisztelte jelenlétével dr Szegedi Piroska, Magyarország Szabadkai Főkonzulátusának konzulja, Jerasz Anikó, a Magyar Nemzeti Tanács Végrehajtó Bizottságának elnöke, Ótott Róbert, tartományi mezőgazdasági titkárhelyettes, Újhelyi Nándor, Törökkanizsa Képviselő-testületének elnöke és testvértelepüléseink képviselői.

A szombati napot, a korábbi évekhez hasonlóan tűzijáték és utcabál zárta. A zenét az Azzurro Band szolgáltatta.

A rendezvény harmadik napján, vasárnap reggel 9.30 órakor ünnepi istentiszteletet tartottak a református templomban. Az ígét Nagy Dávid dunapataji lelkész hirdette.

A programsorozat 19.00 órakor ért véget az óverbászi Vladimir Popović amatőr társulat Iza kulisa című vígjátékával.

Három új számítógép a bácsfeketehegyi „Izida” Anya és gyermekvédelmi társulatnak

A bácsfeketehegyi „Izida” Anya és gyermekvédelmi társulat három új számítógéppel gazdagodott. A számítógépeket Glenn Morisson, Szerbia ausztrál nagykövete, Julia Feeney-nek a helyettese adományozta a társulatnak, az erre az alkalomra szervezett sajtótájékoztató keretén belül, amelyet jelenlétükkel megtiszteltek Marko Lazić, községi elnök, Kerekes Zoltán, községi elnökhelyettes és Lukács Klára szociális ügyekkel megbízott tanácsstag.

diszleksziával és más egészségügyi problémákkal küzdenek. Sikerült nekik elsajátítaniuk a külön, számukra kialakított számítógépek használatát. Papp Julianna, az „Izida” elnöke elmondta hogy a projektum sikerességét abban látja, hogy lehetővé teszi a fogyatékkal élő emberek felzárkóztatását, elsajátíthatják az informatika alapjait és ezáltal részévé válnak egy szélesebb társadalmi rétegnek. Papp Julianna a társulat nevében köszöntét fejezte ki az ausztrál nagykövetség megjelent képviselőjének

Az Ausztrál Nagykövetség által támogatott, mintegy 5000 ausztrál dollár értékű projektumnak, amely a „Hátrányos helyzet és a társadalmi kirekesztettség,” nevet viseli, fő célja a hátrányos helyzetű és fogyatékkal élő személyek felzárkóztatása számítógépes oktatás segítségével. A projektumhoz biztosítani kellett a megfelelő felszerelést illetve az ehhez értő személyeket is. Az „Izida” Anya és gyermekvédelmi társulat sikeresen leküzdötte ezeket az akadályokat és ennek köszönhetően sikerült 6 diákot bekapcsolni a projektumba. Ők gyengénlátással,

valamint Kishegyes község Önkormányzatának az elmúlt évek során nyújtott támogatásáért.

Glenn Morrison örömét fejezte ki, hogy részese lehet a projektum sikerének és hogy az ausztrál nagykövetség részéről segíteni tudták a szervezetet és annak tagjait. Rámutatott a Szerbia és Ausztrália közötti jó viszonyra is.

A sikeres projektumért a községi előljárók, Marko Lazić és Kerekes Zoltán is gratuláltak az Izidának.

NEM DÖGLÖTT MEG A SZOMSZÉD TEHENE

Nem vagyok fociimádó, de a VB alatt én is bedőltem annak a hitnek, hogy hátha a sok beígért változástól megújul a világ legfontosabb mellékes dolga. Igen, ha foci megy a tv-n akkor még a légynek is meg kell állni a falon, és válóok lesz, ha valaki felhozza, hogy a másik csatornán pont akkor szappanoperát közvetítenek.

Egy egész hónap, még a vízcsapból is ez folyt. Nézték, néztem én is, hogy jól értesült legyek, mert más téma az emberek között nem volt. Igaz, ezt többnyire tagadják. Nem voltak ott pl., az Olaszok, Magyarok, Görögök... de hamar kiestek a Németek, Argentínok, nem voltak döntősök sem a Brazílok, de az Angolok sem. A foci amúgy viszonylag szép volt, annak ellenére, hogy a hazai és a magyar szakkomentátorok

szerint, igaz, hogy a szerbek mindjárt elvérezték, a magyarok ki sem jutottak, nem ilyennek kellene lennie, az elméleteik ellenére. Valahogy, ők bizonyos elméleteket propagáltak, de valahogy a győztesek, mintha nem is tudtak volna róla. Pl. a középpályások ha kellett támadtak, ha kellett védekeztek. Nem a területeket védték, hanem használható labdákat adtak társaiknak, a tizenegyeseket berúgták. Képzeljék el fociztak. Ez mellett a kikiabált szakemberek, egyre eltolták a jóslataikat, hogy ki lesz a győztes, a második, a harmadik... , pedig ők nagyon is értenek a footballhoz.

Ha már a szomszédról is kell pár szót írni, hát ők totál összekeverték mindent. A szövetségi kapitányuk, csak be lett állítva, hogy vigye el a balhét, ha nem sikerül a vb, a kapusuk tizenegyes csatákat nyert meg, igaz a rúgók is berúgták, amit be kellett rúgniuk. Igaz, nem lettek világbajnokok, „csak” másodikak, mert a szurkolóik örömeért játszottak. Igaz profik voltak Európa bajnoki csapatokból is, de játszottak a csapatért, amit a szurkolóik egy óriási dicső fogadtatással meg is jutalmaztak, pedig nem is lettek az elsők.

Így volt szép, így volt a foci, foci... a többiek meg tanuljanak meg focizni, vagy legalább egy góllal többet adjanak, mint kaptak.

A többi sport is szép lenne a szakkomentátorok nélkül...

U.I. Nem hivatalosan tudomásomra jutott, hogy a horvát válogatott tagjai a vb-n kapott honoráriumukat felajánlották olyan gyerekek nyaraltatására, akik még nem voltak a tengeren.

Bíró Csaba

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

... ha kigondolta(m), kimondta(m), és/vagy megtette(m), majd felvállalta(m)...

...valahogy így kellene a dolgok menetének lennie a becsületes egyszerű emberek esetében, a mindennapi életben.

Így van?

Többnyire igen, de... Valahogy, mindig hívatlanul is ez a „de” mindig megjelenik... gyerekkoromban a legtöbb atyai fülest is a „de” miatt kaptam. Nem csak a szülők, pedagógusok, hit- és más oktatók voltak elkeveredve a becsületesességgel, erkölccsel, de valahogy az egész olyan szokás volt, hogy az embert még kiskorában erre oktatták, hogy hát legyen becsületes és tetteit és azok következményeit vállalja. Igen, de a századfordulóval, ami egyben ezredforduló is volt, (nem mindenki élheti meg sem az elsőt, sem az utóbbit) túl sok dolog változott meg. Túl gyorsan. Olyan dolgok is, mint az erkölcs és erkölcsösség... és ma, az „új” modern, közönséges ember számára másoktól érthetlenné és élehetlenné lett az életünk, az „új” erkölccsel, „új” hittel és több más „új” örök értékkel és normával együtt „megújult” eltűnt.

Mi váltotta ki bennem, hogy erről a témáról, ami nem fogja megváltoztatni a világ menetét, és mást sem, mert mások lettek az új „erkölcsi” normák, ezt az ingert, már beteges viselkedésséget, mindjárt tudatom önökkel.

Pár héttel ezelőtt, Istentisztelet után, meg szerettem volna nézni, hogy ki ment el közülünk, a hirdetések között egy új plakátot láttam. Figyelmesen elolvastam. Mivel érdekelnek a részletek, a mondanivalón kívül, keresni kezdtem, hogy kinek a „műve”, ki nyomtatta, valahogy kinek, mi köze van hozzá, hogy megértsem, hogy mit is akar evvel az információval. Sajnos semmi jel nem volt arról, hogy ki hívja fel a figyelmünket, még a nyomda sem akarta tudatni, hogy ki és kinek dolgozott. Kik ezek az „okos”, „fontos”, velünk ennyire törődő emberek? Nem tudtam meg.

Ez is olyan volt, mint a zabigyerek, egy ismeretlen hős dicső tette. Az is fontos, de az információ, hogy ezek az emberek Vajdaság elárulói, ez nehéz ítélet. Érdekelne, hogy kik hívták fel rá a figyelmemet, hogy esetleg ezentúl, csak bennük higgyek, vagy örök megvetésemet élvezzék. Kik ők? Mi vezérelte őket, hogy így gyáván az anonimitás palástja mögé bújva mellőzve minden politikai korrektséget (ha a mai erkölcs szerint kellene-e ilyesminek egyáltalán lennie?) véleményünket irányítsák. Így bizony teljesen más eredményt érhetnek el, kivéve, ha nem a mai mobilos, facebook-os populációra építik politikai karrierjüket, de hát azoknak elég rövid a

memóriájuk... Addig is maradok az eddigi kialakított véleményemmel a pillanatnyi helyzet mellett, mivel, nem tudom, hogy az Anonímusok vezetése alatt mi várhatna rám.

Mi a plakát tartalma?

A vajdasági parlamentben megszavazták, hogy a Délvidék elcsatolásának napja ünnep legyen..., na és?, nem egyedül tették, az államalkotók maguk is elegenden voltak, minek ellenük lenni, ha pillanatnyilag olyan a helyzet, hogy még ilyen jó a történelem folyamán, soha sem volt. (sic)

Melyik ez a két nap?

Az egyik május 15.(1848), amikor a karlócai szerb tanács ülésén kikiáltották a szerb Vajdaságot (ahogy mindig hangsúlyozzák, több száz évvel ezelőtt?). A másik november 25.(1918), amikor Újvidéken a „Nemzeti nagy tanács”, mely össznemzetinek kellett volna, hogy legyen 757 tanácstagból „arányosan” volt egy magyar, de tudtommal, az sem az volt... Ezek a dátumok, elveszítették politikai értéküket. A trianoni békekonferencia döntései érvényüket veszítették a párizsiéval együtt, majd még több európai „igazságtétel”, Helsinki, Schengen... érvénytelenné, és érthetlenné tette az egész témát (mi meg csámcsogunk rajta). A többi dátumok a kisebbségeké, mint augusztus 10. a szlovák nemzeti közösség napja, január 17. A román nemzeti közösség (kisebbség) napja, október 16. a horvát nemzeti közösség napja, augusztus 20. a magyar nemzeti közösség napja. Ez mellett még van egypár, mint december 10. (1948. december 10.), az emberi jogok nemzetközi napja. Tehát ez csodálatosan demokratikus, de hát, a karácsony, húsvét, pünkösd, újév megünneplésén kívül semmi sem állandó, örökös, nem tartott ki, még fél évszázadot sem. (a pénzünkön ami volt az 1943.11.29. az AVNOJ napja sem)

Mint mindig, most is megszólalt bennem a kisördög, de hát... A mi ünnepünkről lenne szó. Csak, hogy tudják, Slobodan Milošević volt elnökünk (mások szavazták ki 103%-kal) is augusztus 20.-án született. Nem keresnénk az ezeréves történelmünkben egy nem kompromittált dátumot?

Akkor gondolkozzunk, következik az aláírásom:

Bíró Csaba

Dinnyeszezon

Vizezünk, vizeztek, vizelnek

...s, a túlzott vízfogyasztás után helyezzük előtérbe a nyár egyik jellegzetes gyümölcsének a fogyasztását, a dinnyéét, amely igen jótékony hatással van a vese működésünkre. Élünk ezzel a természet nyújtotta, bevált lehetőséggel, amíg a dinnyeszezon tart, mert bizony augusztus derekán L...

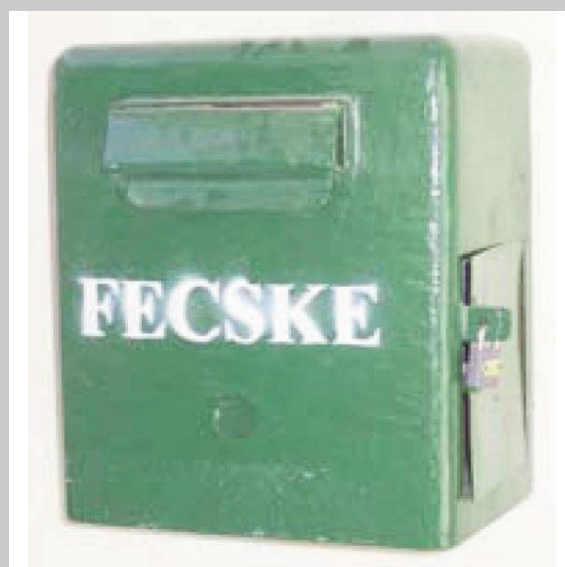
Szukola Béla

Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy ismét módjukban áll apróhirdetéseiket ingyenesen megjelentetni a Fecskében. Szóval, ha eladnának valamit, netán megvételre keresnek valamit, esetleg csak a figyelmet szeretnék felhívni valamire, a megfogalmazott szöveget az elérhetőségükkel feltüntetve dobják be a "Fecske" postaládájába a Helyi közösség udvarán (Testvériség utca 30.)

Továbbra is várjuk írásaikat, receptjeiket a:
feketicsifecske@gmail.com címre

Aki nem rendelkezik Internet kapcsolattal az, az írását a fent említett postaládába dobhatja bele.

Érrendszerünk állapotának mutatói

Nem csoda, ha „korunk pestisének” nevezzük az érrelmeszesedést, hiszen ez a jelenség, vagy inkább megbetegedés, néptömegeket érint, egyesek pedig az idősor természetes velejárójaként is szokták emlegetni. Hibásan, mert nem jár szükségszerűen az életkorral, inkább a modernnek nevezett életmód, a helytelen táplálkozás, hiányos önbecsülésünk, a belefeledkezés az anyagiak halmozásába, a belső feszültségek naponkénti feloldásának hiánya, azoknak átvitele a következő napra, egyszerűen a kapkodó életvitel velejárója. Felmenőink –tudjuk– a szalonnával és a kenyérral, étkezésükben nem takarékoskodtak, s ezen a szokásukon mi egy jottányit sem változtattunk. Nos, talán nem is annyira a szalonna jellemző mai nemzedékünkre, inkább a zsíros, fűszeres ételek, amelyek ma is konyhánk tartozékai, habár se kapálunk, se aratunk kézi erővel, mint elődeink, akik naponta 4500-5000 kalóriát fogyasztottak folyamatosan kora tavasztól a nyári napokon át, a késő őszig.

Ma már igen egyszerűen (a vércukorhoz hasonlóan, akár házilag is) meghatározhatjuk a vérzsírok értékeit vérünkben, amelyek segítségével feltérképezhető érrendszerünk pillanatnyi állapota. A házi használathoz alkalmazott készülékek azonban még igen drágák, ezért ajánlom, hogy háziorvosunkat kérjük meg, évente egyszer- kétszer utaljon el bennünket laboratóriumi vizsgálatra. A vérvétel előtt ne együnk semmit 12-14 h át.

A vérzsírok értékei a vérben mmol/l-ban:

Normális	határérték	kóros	
Összkoleszterin:	5,2 alatt	5,2-7,0	7,1 fölött
HDL-koleszterin:	1,42 fölött	0,9-1,42	0,9 alatt
LDL-koleszterin:	3,4 alatt	3,4-4,2	4,2 fölött
Triglicerid:	1,7 alatt	1,7-2,3	2,3 fölött

Az érrelmeszesedés (arterioszklerózis) fő rizikófaktor a magas LDL-koleszterinszint, 4, 2-es határérték felett ugrásszerűen nő az érrelmeszesedés és csökken az erek rugalmassága. Egy százalékos növekedése 2%-al növeli a szívinfarktus veszélyét, s ez fordítva,

a koleszterinszint csökkenésére is érvényes. A trigliceridek normálértékének emelkedésével viszont növekszik a vérben a rögök (trombusok) veszélye. Továbbá: amennyiben az összkoleszterin 6. 5 mmol/l fölé emelkedik, kétszeresére nő a szívinfarktus és a trombózis kockázata. A HDL koleszterin, vagy népszerűbben, a „jó koleszterin” egy nagy sűrűségű lipoprotein, amelynek szerepe abban áll, hogy a már lerakodott koleszterint az érfalból visszaszállítja a májba, és így aktívan védi a vérfalat.

A kapott eredményből még a következő fontos meghatározást olvashatjuk ki egy kis leleményességgel: osszuk el (digitronnal) az LDL-t a HDL-el, tehát LDL/HDL. Ez ugyan a laboratórium dolga, ám megesik, hogy elhanyagolják a kimutatást. A normálértékek 0, 00-2, 7 közöttiek. Ezzel a kis digitronozással megkaptuk az ún. érrelmeszesedési indexet, amely egyenes mutatója a fennálló veszélyeztettségnek.

A 4. 1 értéken felül beáll a mindennapos, ezen felül pedig számolnunk kell a mindenórás rizikóhelyeztetel. Amint látjuk, sok függ nemcsak a trigliceridek és a „rossz”, vagyis az LDL-koleszterin magasságától, hanem nagy szereppel bír az értékelésnél a „jó” HDL-koleszterin nagysága. Enyhítheti, vagy akár semlegesítheti, az első látásra magasnak tűnő rossz koleszterin eredményét.

Mint kitűnik a fentiekből, akár a medicinában járatan ember is, egy kis segítséggel igen sokat megtudhat érrendszere állapotáról, még többet, s még eredményesen követheti azt, ha azt évről- évre egybeveti a felgyűlt eredményeit. Az évenkénti összehasonlítással könnyen rájön, hogy életvitelének mennyiben káros érrendszere állapotára. Természetesen mivel a zsírok étkezéssel kerülnek szervezetünkbe, az egyes koleszterinszint értéket bizonyos mértékben gyógyszer nélkül is szabályozhatjuk. De ez, maradjon más téma.

Dr. Kerekes József,
az intenzív terápia ny. főorvosa

Gyereksarok

Találd meg Te leggyorsabban a kalózokkal kapcsolatos szavakat a rejtvényben!

B	U	V	P	A	B	I	V	Y	M	A	C	I	W	Q
H	V	L	R	T	D	J	Q	E	Z	V	W	Q	X	Q
O	K	A	I	Q	E	Á	A	Ó	X	M	N	T	U	L
S	N	Y	B	N	I	G	L	Z	T	K	Z	L	I	W
Y	E	M	L	Y	N	A	I	S	T	F	W	C	B	U
H	L	G	E	L	K	P	U	Z	E	E	Y	G	D	K
C	M	T	I	Z	N	A	D	D	S	S	D	I	C	A
E	K	W	T	N	S	P	É	L	T	L	C	R	Q	M
I	L	S	R	D	M	L	N	O	V	U	P	N	S	P
O	L	Q	S	D	Z	C	É	W	Z	Z	U	B	I	Ó
S	B	E	L	E	F	W	V	F	G	M	E	Z	A	K
V	L	H	T	T	Z	C	B	O	A	K	L	Q	O	É
R	F	Y	V	H	I	Q	T	V	W	L	W	T	A	Z
D	Z	X	H	G	A	D	T	R	Q	P	Á	V	M	G
A	Y	F	K	W	Q	M	L	E	R	U	K	B	X	W

ARANY
FALÁB
FEDÉLZET
FÉLSZEM
KALÓZ

KAMPÓKÉZ
KINCS
KINCSESLÁDA
PAPAGÁJ
SZIGET

Az én 1956-om

Németh Erzsébet vagyok, 14. életévemet töltöm idén decemberben. Ez a bemutatkozás igazából felesleges, hiszen ezt úgysem fogja senki sem elolvasni. Nem szeretnék utána magyarázkodni, csupán azért, mert más a véleményem, mint akárki másé.

Ma reggel arra keltem, hogy óriási zsidó hal-latszódik az utcáról. Átkukucskáltam a szomszéd szobába, hogy apa ott van-e, mivel mostanában szinte soha sincs itthon, de ma sem volt. Persze amikor megkérdezem, hogy merre volt, beküld a szobámba vagy megkérdezi, hogy telt a napom. Tudom, hogy valami nincs rendben, nem mehetek el sehová, olyan régen voltam kinn a szabadban, most már azt sem tudom milyen szabadnak lenni. Sőt, szerintem nem is én vagyok az egyetlen, aki így érzi. Minden nap az ablak előtt gubbasztok. Akármikor kinézek, olyan szomorúan néznek az emberek. Elég legyen már ebből! Miért van ez?

Édesanyám sincs itthon, a kicsik alusznak. Még mindig hallani a nagy zsidóit. Kinézek az ablakon, rengeteg ember megy a Petőfi-téren. Megpillantottam apám, borostás arcát, jobb vállán fegyver pihen. Miért nem mondta el? Hiszen támogattam volna. De miben is kellene támogatnom? Lemegyek, úgyse ismerne fel senki sem. Amilyen gyorsan csak tudtam, felöltöztem, és rohantam le a lépcsőn, cipőmet be sem kötöttem. Lefelé rohanva igyekeztem, hogy ne keltsek figyelmet. Néhány

ember megbámult, de nem foglalkoztam velük.

Kiértem az utcára. Félelmetes ez az egész, minek van itt ennyi ember? Korombelit nem látok, csak sokkal idősebbeket nálam. Próbáltam apámhoz közelebb kerülni, de nem akarom, hogy észrevegyen. Egy ideig tudtam a szemeimmel követni, merre s hogyan megy, de egyszer csak elveszítettem. Nem láttam már. Tolakodni kezdtem, de nincsen sehol. Hová tűnhetett? Észrevettem és elment? Nem hinném, mivel akkor idejött volna leszidni. Nem látom. Mi van, ha most láttam utoljára? Mi van ha? Egyszer csak valakit hallok magam mögöl. Nem tudtam ki az, de kíváncsi voltam.

- Hová sietnek, hiszen nem ér az semmit! Sohasem tér már vissza Magyarországra a régi szabadság – mondta, majd a választ várta. Egy férfi szólalt meg, akinek vállán szintén puska pihent, mint apuén.

- Hölgyem! A régít már nem, de az újat mi fogjuk kiharcolni - mondta büszkén.

Tudtam, hogy valami nincs rendben, de miért van ez? Sokan sírnak is, jajgatnak. Ez már nem a szabadság. Mintha egy kalitkába lennénk bezárva, és a kulcs messze tőlünk lenne, s senki sem tesz azért, hogy repülhessünk. A Petőfi szobornál megálltunk, pipiskedtem, hátha valamit láthatok. A bátyámat láttam a szobor tövében, tolakodott, szót akart kérni. S egyszer csak hangosan kezdett beszélni. Kiállt, a látottakból szerintem nem először tette ezt.

Felolvasta a Magyar Írók Szövetségének kiáltványát, amelyet mindenki mosolyogva, érdeklődéssel hallgatott. Mindenki ujjongott, tetszett nekik, büszke voltam a bátyámra.

Tizenhat elfogadott határozat. E tizenhat határozatban követelik az ország demokratizálását, határozott harcot a sztálinizmus ellen, hatásos intézkedéseket az életszínvonal emelésért és olyan külpolitikát, amelynek alapja Magyarország egyenjogúsága és függetlensége. Ez egy gyűlés volt, én ennek mondanám. Most nem lármáznak, de sírnak, s fel-felkiáltanak. Pár perc néma csend, majd megjelenik a Petőfi Kör hangszórós autója, kijelentette, hogy menjünk a Bem tábornok emlékműve elé. Az egyetemisták

A kép illusztráció

már szinte szaladtak. A központi gyűlést ott tartják meg. Oda már nem megyek. Magam elé bámultam, ezer-millió kérdés járt a fejemben, de csak apára tudtam gondolni. Miért? Most ő is katona? El fogom veszíteni? Nem akarom. Gondolkodásom a jelszavakat ordibáló Petőfi Kör hangszórója zavarta meg. Ezeket hallhattam:

- Magyar - szovjet barátságot akarunk, a lenini egyenjogúság alapján! Új ötéves tervet, amely biztosítja a nép jólétét! Nagy Imrét a kormány élére! Le a sztálinista gazdaságpolitikával! Munkás öngazgatást a gyárakba! Szocialista demokráciát!

Itt elhallgattak. Amilyen gyorsan csak tudtam, szaladtam haza, imádkoztam, hogy anyám még ne legyen otthon. Odaértem a házunkhoz, az ajtó zárva, ahogyan hagytam is. Anyám nem ért még haza, Lalika sírt. Beszaladtam, elkezdtem pakolászni, mintha egész délelőtt otthon lettem volna. Édesanyám déltájékán hazaért.

- Mit csináltál reggel? Kimostad a ruhát, amit kikészítettem? - kérdezte.

- A csudába, nem. Elfelejtettem, sokáig aludtam. Pistike keltett - kezdtem hazudni, anyám mérgesen bámult rám.

- Erzsike, erre kértelek meg, csak erre, s még erre sem voltál képes? - szidott össze.

- Megyek, megcsinálom - dünnyögtem - Amúgy te merre voltál, és miért van ennyi ember ismét kinn a téren? - kérdeztem.

- Nem mindegy az neked?

- Itt élek, tudni szeretném.

- Már nem sokáig lakunk itt - mondta.

Hogy mi? Ezt most hogyan gondolta? Mi az, hogy már nem sokáig? Hová megyünk, mikor? Bementem a szobába, nem is jutottam szóhoz. Egyszer csak elaludtam. Arra keltem, hogy szüleim veszekednek. Kikukucsáltam, de észrevettek.

- Mit nézel ott, gyere már ide! - szólt édesapám mosolyogva.

- Apa, kérdezhetek valamit?

- Tessék? Mit akarsz?

- Apa hová mész el szinte minden nap? - nagyot nyeltem a kérdésem után.

- Én katona vagyok... - mondta volna tovább, de félbeszakította a sírásom.

- Akkor most mi lesz? El kell mennünk? - kérdeztem alig hallhatóan.

- Nem tudom még lányom, nem tudom.

Sírtam, nagyon sírtam. Egész este az ölében

A kép illusztráció

ültem, most még itt van. Egyszer csak nyílt az ajtó, a bátyám lépett be. Ő egyetemista, szinte sosem látom.

- Karcsi! - futottam felé.

- Húgocskám! - ölelt meg szorosan. Bementünk a szobámba, komolyan néztem, ő pedig szomorúan.

- Mi ez az egész? Kérlek, legalább te mondd már el! Ma kiszöktem, láttam, amit láttam, semmi sincs rendben.

- Elmondom, de anyáéknak semmiképp nem szabad tudni, hogy elmondtam. Egyetemista vagyok, megalapítottuk a MEFESZT, ma végre sikerült, amit te is hallhattál a téren. Elmentünk Nagy Imréhez, hogy kormányfői posztra emeljük, de nem akart. Nem láttál a téren? Beszédet mondtam. Hol is tartottam? Ja, igen, Nagy Imre. Az emberek, az egyetemisták, vagyis mi, felláztunk. Be akartunk törni az ajtón, de gázt engedtek ki, viszont mi akkor sem hagytuk abba, ezek után vízzel árasztottak el minket. Képzeld, kiszúrtuk a csöveket. Azt hittük, hogy sikerülhet, a nyamvadt Ávósok, lőni kezdtek ránk. Tudod a Domit, ugye? Őt lelőtték. - könny szökött a szemébe. - Fel sem fogtam, félrehúztam, és vártam a mentősöket, jöttek is, de azok is Ávósok voltak, azok a... - elakadt a szava, vagy már nem akarta tovább mesélni, sok ez. Neki is. Szétlőttek mindent és mindenkit, érted? - sírt már. - Holnap megyünk az egyetemhez, mi, akik maradtunk, fegyvert veszünk és harcolunk a ruszlik ellen - elhallgatott.

- De te nem, ugye? - kérdeztem.

- De igen, harcolok.

Elkezdtem sírni, mi lesz velünk? Velem?

- Apa? Ő is elmegy?

- Nem, neki nem engedem, itthon kell maradnia.

- Köszönöm - sírtam még jobban.

Leírhatatlan érzések vannak bennem, minden magyar szabadságra vágyik, de ki tudja már, milyen is a szabadság? Reggel arra ébredtem, hogy rezeg az ágyam, először azt gondoltam, hogy földrengés van, de kiderült, hogy tankokkal támadnak az oroszok. Félttem, nagyon félttem. Mi lesz a bátyámmal? Mi lesz mindenkivel? Én elmegyek, elmegyek a bátyámmal, nem fogok ölbe tett kézzel itthon ülni. Szüleimtől egy levéllel búcsúztam, este úgyis visszajövök, ha visszajövök. Elindultam egyenes az

akkor fogtam életemben először. Iszonyat nehéz ez az egész. Felrobbantottunk három tankot, végig Karcsi kezét fogtam. Az oroszoknak több fegyverük van. Mindenki csak lőtt, lőtt és lőtt a végtelenségig. Attól félttem, hogy anyuékat elkapják. Viszont örültem, hogy édesapám otthon maradt. Nem jött már több tank, kezdtem reménykedni. Visszamentünk az egyetemre. A rádió pont akkor mondta be, hogy:

- A magyar kormány megállapodott a Szovjet kormánnyal, hogy a szovjet csapatok azonnal megkezdik kilakoltatásukat Budapestről.

Mindenki örjöngött, győztünk, egek uram! Győztünk. Boldogok voltunk. Hazamentünk a bátyámmal. Szüleink otthon vártak minket. Minden lehetett újra a régi, a szabad. Csakhogy ez a szabad-

ság nem tartott alig pár napig, az oroszok ismét megtámadtak minket. Amilyen gyorsan csak tudtuk Karcssal rohantunk az egyetemre, alig volt ott valaki, mindenki elment, féltek. Senki sem hitt abban, hogy megmenthetnek minket az amerikaiak, senki sem. Sérültek ezrei jöttek, próbáltam mindenkinek segíteni, de egy idő után Karcsi után mentem harcolni. Fegyverrel a vállamon futottam, csak futottam. Oroszok csak úgy jöttek. Lőttem egyet, kettőt, hármat, négyet, s még milliószor. Az oroszok pont jöttek, amikor Karcssal átszaladtunk az úton. Eltalálták.

Karcsit. Őt. Lelőtték. Én tettem, hogy halott vagyok. Elmentek, amilyen gyorsan csak tudtam, próbáltam elállítani a vérzést. Karcsi rám nézett.

- Hagyd! Ezért a forradalomért már neked kell küzdeni, Betti! - Csak ő hívott így, utáltam, de most már mindent megtennék, hogy újra hallhassam.

A fegyvert felvettem, könnyeim letöröltem, s elindultam harcolni tova a hazánkért. Legalább a bátyám tudja, mi az a szabadság.

A kép illusztráció

egyetem felé, emberek százai az utcán. Egy percig sem akartam visszafordulni, és a tehetetlenséggel élni! Mikor odaértem, bátyámhoz rohantam.

- Te mi a fenét keresel itt? - kérdezte.

- Harcolni akarok - feleltem - Segíteni akarok.

- Na jó, de mindvégig mellettem leszel - mondta határozottan, nem mozdultam mellőle. A rádió bement, hogy Nagy Imrét kormányfőre emelték. Egyszer csak puskalövéseket, s ismét tank vágatását hallhattam.

- Most mi történik?

- Kezdődik - mondta a bátyám.

- Mi kezdődik?

- A forradalom.

Tényleg kezdődik. Karcsi mögött mentem, mindkettőnknek puska a vállán. Kimentünk a térre, tankok felé. Lőttem, ahogyan csak tudtam, fegyvert

Juhász Réka 7/a
Ady Endre Kísérleti Általános Iskola

XXIII. Nagykunsági Alkotótábor

- Augusztus 13. - 18.
- Foglalkozások és játékok 09.00 - 19.00 h
- Oktatás és alapanyagok - napi 400 din
- Ebéd és uzsonna - **INGYENES**

Jelentkezni Tóth Harangozó
Veránál augusztus 5-ig.
(tel.: 063-74-95-748)

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

RÉGI DOKUMENTUM A FEKETICSI LAKOSOK ÉLETÉBŐL

Privát szektor: mesterek, segédek, inasok 1950-ben
/házszámmal és a évszámmal, amikor elkezdtek dolgozni./

Harangozó Lajos	bognár	786	1924
Kovács János	bognár	418	1942
Orosz Péter	bognár	148	1906
Szilágyi Károly	bognár	770	1903
Sárközi Ferenc	bognár	385	1929
Kordič Mate	kádár	68	1946
Bútor Mihály	asztalos	216	1914
Pető Sándor	asztalos	399	1921
Braskó István	kovács	569	1914
Juhász Lajos	kovács	117	1921
Pap Lajos	kovács	83	1930
Szilágyi Dezső	kovács	132	1926
Margit Bálint	vill. szerelő	30	1939
Kovács János	cipész	811	1922
Székely János	cipész		1947
Bácsi Gábor	cipész		1949
Harangozó Sándor	szíjas		1938
Botlik László	szabó		1942
Marecskó Dezső	szabó	899	1937
Szabacsi János	szabó	846	1934
Szitás István	szabó	71	1940
Hofmajszer Etelka	varrónő		1943
Józsa Lília	varrónő	1389	1933
Kinkel Verona	varrónő	452	1926
Margit Etelka	varrónő	30	1935
Sápi Mária	varrónő	680	1927
Kota Mária	varrónő	693/a	1948
Balog Sándor	pék	652	1940
Kovács Lajos	pék	1272	1935
Szarka Károly	pék	411	1936
Kasza Lajos	pék	135	1936

Kerekes Lajos	borbély		1921
Maráz József	borbély	787	1937
Sápi János	borbély	680	1921
Tóth János	borbély	867	1919
Alargić Aleksandar	borbély		1950
Sindeles István	kéményseprő		1946
Szabó János	szobafestő		1949
Bútor János	kocsi festő	373	1923
Szombati Lajos	kőműves	1017	1941
Bányai János	pálinkafőző	435	1946
Bácsi Ferenc	darálós	1000	1946
Tarkó János	cséplőgép tul.		1940
Kerekes Lőrinc	cséplőgép tul.		1943
Kovács József	morzsolós		1927
Székely József	morzsolós		1946
Harangozó Sándor	seprűkészítő	833	1942
Abdul Modzit Redzep	cukrász		1946
Róth Frigyes	órás		1950
Harangozó Lajos	bognársegéd		1947
Maráz József	borbélysegéd		1947
Kerekes Julianna	borbélysegéd		1947
Braskó Ferenc	kovácssegéd		1947
Sárándi Sándor	szabósegéd		1948
Pető János	asztalossegéd		1949
Kerekes Mária	borbélysegéd		1950
Szabó István	kádársegéd		1950
Őri Etelka	szabóinas		1948
Kórizs Mihály	kovácsinas		1948
Szabó Mihály	szabóinas		1947

Kovács Benjamin /1908-1970/ és az 1933-ban megkapott szabó mesterlevele

FECSKE TOLL

EZT ÁTÉLTÉM

Egy késő nyári délután,
a robogó busz padlóján
ütemre járt a lábam,
az unalom dallamán.

Tekintetem a tájon mélázott,
először, szinte semmit sem látott,
hiszen suhant az élet körülöttem
és gyorsan elhagyott.

Ám a csodás fenti világban,
amin meghatódva elámultam,
jéghegyek meredeztek,
pedig tudom, hogy csak felhők alkották mindezt.

Amikor már egészen közel voltak,
a jéghegyre visszapillantó napsugarak
szemembe kacsintottak
és a festői ámulatot szétoszlatta az alkonyat.

Bácsi (Vajda) Sára

HAGYJ NYOMOT

Ahová csak lépsz
Őrizd szívedben
álmaid titkos vágyait.
Sokan mindenüket
elcserélnék a szépségedért.
Meg ne torpanj életed útján:
utazz, jegyzetelj!
Kicsi a világ!
Amikor üt az utolsó óránk
legyen mögöttünk
emlékdús életünk.

Rajko Gyrfkovity

Fordította: Mićić Egyedi Márta

Házasságkötések

Erdélyi Róbert
és
Fodor Zsuzsanna
2018.06.01

Savić Igor
és
Vajda Emese
2018.06.16

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Molnár Sándor és Beáta kislánya **Emese**

Toržić Janko és Rajić Toržić Ivana kisfiuk

Mihajlo

Végső Zoltán és Végső Terebesi Ágnes kislánya

Vanda

Predrag Kuzman és Bojana kislányuk **Vanja**

Baranovski Dejan és Dragana kislányuk **Jovana**

Jasnić Milan és Violeta kislányuk **Vanja**

Gál Lajos és Márta kisfiuk **Ármin**

Ujvári Attila és Emese kislányuk **Jázmin**

Pešić Duško és Lidia kislányuk **Nataša**

Samardžić Vladimir és Vijoleta kislányuk **Vasilisa**

Tüskei Andor és Anita kislányuk **Adrienn**

Erdélyi Róbert és Zsuzsanna kislányuk **Kiara**

Elhunytak

Kovács Sándor június 17, 63 évében

Firic Mária június 10, 68 évében

Szécsényi Péter június 18, 76 évében

Pál Zsuzsanna szül. Sárándi

Zsuzsanna június 25, 89 évében

Mirošević Slobodan június 25, 71 évében

Dapčević Ike-Bula szül. Vujović június 26, 85 évében

Ifj. Németh László június 28, 58 évében

Petar D. Božanić június 29, 43 évében

Tojzán Lídia szül. Papp Lídia július 1, 92 évében

Nikolić Stana szül. Cvetković július 27, 74 évében

Id. Szakács István július 29, 70 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehely, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Dr. Kerekes József, Kerekes Zoltán, Mićić Egyedi Márta, Orosz Attila, Papp Julianna, Sárközi Ottília, Sárközi István, Szukola Béla, Szarka Zsófia, Juhász Attila. Készült Bácsfeketehelyen a P.S. Print & Design nyomdában 2018. augusztus

СРП – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehelyi havilap / szerkesztő Bácsi Róbert
– 1. évf., sz. (2004) – Bácsfeketehely: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. – Illusz.: 30 cm
Mesečno.

ISSN 2217-3706

COBISS SR-ID 201634567

Tánciskola 2018

